ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1884
ΙΔΡΥΤΗΣ ΒΑ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ζ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΑΡ. ΦΥΛ. 2320

Γ' ΛΑΧΕΙΟΝ
150.000+150.000 ΔΡ
[Τὸ παρὸν ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀναγνώστας Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, προαστείων καὶ συνοικισμῶν καὶ διὰ τοὺς ἀναγνώστας τῶν ἐπαρχιῶν]

ΔΕΥΤΕΡΑ
15
ΙΟΥΛΙΟΥ 1935
Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης μαρτύρων

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16, ΑΡ. ΤΗΛΕΦ. 20-13

ΔΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΙΝΗ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΟΥ ΑΝΕΨΙΟΥ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΟΥΝΑΡΗ

Κ. ΠΑΝΑΓ. Κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

"Οσα ἀνέπτυξα εἰς τὸ χθεσινὸν ἄρθρον θὰ ἔπρεπε νὰ φοβήσουν διὰ νὰ πεισθοῦν οἱ πράγματι πονοῦντες τὸν τόπον, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ ἡ βασιλεία. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ ἀμφισβητήσουν μερικοὶ τὴν ὀρθότητα τῶν τελευταίων συμπερασμάτων τοῦ χθεσινοῦ ἄρθρου καὶ νὰ ἰσχυρισθοῦν, ὅτι ἡ βασιλεία θὰ προκαλέσῃ ὁμαλότητα πολιτικήν, δι' αὐτὸ θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ἀντιμετωπίσω ἰδιαιτέρως καὶ ἀσχέτως πρὸς ὅσα χθὲς εἶπον καὶ τὸν ἰσχυρισμὸν αὐτόν.

Β.—ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΜΑΛΟΤΗΣ : Οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν βασιλείαν μὲ τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι αὕτη θὰ ἐξασφαλίσῃ πολιτικὴν ὁμαλότητα, χρησιμοποιοῦν τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο κατὰ τρόπον ἀσαφῆ. Τί ἐννοοῦν ἀκριβῶς, λέγοντες, ὅτι ἡ βασιλεία ἐξασφαλίζει ὁμαλότητα πολιτικήν ;

Ἐὰν θέλουν τὸν βασιλέα—ὅπως εἶνε καὶ ὁ αἱρετὸς ἐν Ἑλλάδι ἀνώτατος ἄρχων—τυπικὸν ἁπλῶς ρυθμιστὴν τοῦ πολιτεύματος, ἐὰν θέλουν δηλαδὴ βασιλευομένην ἁπλῶς κοινοβουλευτικὴν δημοκρατίαν περιορίζουσαν τὸν βασιλέα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τυπικῶν καθηκόντων, δὲν ἐννοῶ, ποίαν ἐπιφύλαξιν εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχῃ ὁ τοιοῦτος βασιλεὺς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωήν. Ἐφ' ὅσον ὁ βασιλεύς, σεβόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ συντάγματος τεθειμένα ὅρια τῆς τυπικῆς ἁρμοδιότητός του, θὰ περιορίζεται εἰς τὸ νὰ ὁρκίζῃ τοὺς ὑπουργούς, τοὺς ὁποίους θὰ ἀναδεικνύῃ τὸ κοινοβούλιον, καὶ νὰ ὑπογράφῃ, ἀναλαμβάνοντες αὐτός, ὅσα θὰ τοῦ προσάγουν οἱ ὑπεύθυνοι κυβερνῆται, οὐδεμία διαφορὰ θὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Προέδρου Δημοκρατίας. Καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ διαφορά, αὕτη εἶνε ἀσφαλῶς ὑπὲρ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ὁ τελευταῖος οὗτος, μὴ διακυβεύων θρόνους καὶ δικαιώματα ἀλλῶν καὶ ἐγγόνων, ὑπάρχει ἡ ἐλπίς, ἐὰν τύχῃ νὰ εἶνε ἄξιος τῆς θέσεώς του, νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ἐν ὀνόματί του πραγματοποίησιν αὐθαιρεσιῶν. Ὁ Βασιλεὺς θὰ πράξῃ τοῦτο δυσκολώτερον. "Οχι μόνον αὐθαιρεσίας, ἀλλὰ καὶ ἐγκλήματα θὰ ἀνεχθῇ χάριν τοῦ θρόνου καὶ τῆς δυναστείας του. Ὅσον μεγαλύτερα τὰ συμφέροντα, τὰ ὁποῖα διακυβεύει ὁ ἀνώτατος ἄρχων, ἀντιτασσόμενος εἰς τὴν θέλησιν τῆς ὑπευθύνου κυβερνήσεως, τόσον ὀλιγώτεραι πιθανότητες ὑπάρχουν, ἵνα ἐκδηλωθῇ ἡ ἀντίθεσίς του. Ὁ Βασιλεύς, τὸν ὁποῖον ζητοῦμεν ἀκριβῶς νὰ ἐπαναφέρωμεν, ἀπέδειξεν, ὅτι χάριν τοῦ θρόνου του ἠνέχθη τὸ μέγιστον τῶν ἐγκλημάτων, ἅτινα συνέβησαν εἰς τὴν νεωτέραν πολιτικήν μας ἱστορίαν. Καὶ ἠνέχθη τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο ἔγκλημα, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ, ὅτι, ἀπειλῶν παραίτησιν, θὰ τὸ ἀπέτρεπε. Διότι ἡ θὰ ὑπεχώρει ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1922 πρὸ τῆς ἀπειλῆς του ἢ θὰ ἔκαμνε δεκτὴν τὴν παραίτησίν του, θὰ ἀνεκήρυσσε Δημοκρατίαν καὶ θὰ ἀντελαμβάνετο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐγκαινιασθῇ τὸ νέον πολίτευμα μὲ ἐγκλήματα. Αἱ συνωνυμοκρουσίαι τῆς χαρᾶς θὰ ἦσαν ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὸ ἔγκλημα ! Ἀφ' οὗ δὲν ἀντετάχθη λοιπὸν ὁ Βασιλεὺς πρὸς ἐγκλήματα, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι θὰ ἀντιταχθῇ εἰς μικρὰς αὐθαιρεσίας, διακυβεύων χάριν αὐτῶν τὸν θρόνον του ; Ὁ Βασιλεὺς ἄλλως τε, τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἐπαναφορά, τὸ διεκήρυξε τελευταίως καὶ εἰς ἐπισήμως γενομένας ἀπολύσεις του. Ἀποσιωπήσας καὶ ἀπαρνηθεὶς ἐμμέσως τὸν πατέρα του, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν καθαρῶς ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ὀντότητα ὀφείλει σήμερον τὴν πιθανότητα τῆς ἐπιστροφῆς του, ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τοῦ πάππου του. Περὶ τίνος παραδείγματος ὅμως πρόκειται ;

—◘—

"Οπως γνωρίζουν οἱ ὀλίγοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν διαβάσει ἱστορίαν, ὁ Γεώργιος Α' κατὰ τὰς πρώτας δεκαετίας τῆς βασιλείας του, ἐφ' ὅσον δηλαδὴ ἐγνώριζεν, ὅτι, στηριζόμενος ἐπὶ τῆς προστασίας τῶν ξένων, δὲν διέτρεχε κινδύνους, ἀνεμίχθη ἐπανειλημμένως καὶ δὴ ὁλεθρίως εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς. Εἰς τὴν ὁλεθρίαν ἀνάμιξίν του ὀφείλεται τὸ γεγονός, ὅτι δὲν κατώρθωσεν ὁ Χαρίλαος Τρικούπης, πραγματοποιῶν τὸ πρόγραμμά του, νὰ δημιουργήσῃ σταθερὰς τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς βάσεις. "Οσοι ἔχουν διαβάσει ἱστορίαν, γνωρίζουν, πῶς ἐξεφράζετο ὁ Τρικούπης περὶ τοῦ βασιλέως κατὰ τὸ τέλος τῆς τραγικῆς του σταδιοδρομίας. Αἱ ἐπεμβάσεις τοῦ Γεωργίου ἔπαυσαν, ὅταν, μετὰ τὴν συμφορὰν κυρίως τοῦ 1897, ἐκλονίσθη ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς ἡ θέσις του καὶ περιωρίσθη οὗτος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τυπικῶν καθηκόντων του. Αὐτὴν τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α' ἔχει ὑπ' ὄψιν ὁ εἰς δηλώσεις προβαίνων ἔγγονός του, διότι ἄλλως τε αὐτὴν καὶ μόνην ἔχει ὑπ' ὄψιν του καὶ ὁ 'Ελληνικὸς Λαός, ὁμιλῶν περὶ Γεωργίου τοῦ Α'. Τί ἐσήμαινεν ὅμως κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν ὁ ὁ βασιλεύς ; Ἀπολύτως τίποτε ! Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν ἐγένετο καὶ στρατιωτικὸν κίνημα — κίνημα στρεφόμενον μάλιστα ρητῶς κατὰ τῆς οἰκογενείας του— χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ τὸ παρεμποδίσῃ. Εἶνε ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀστήρικτον τὸ νὰ ἰσχυρίζεται κανείς, ὅτι ὁ ὑπὸ βασιλευομένην κοινοβουλευτικὴν δημοκρατίαν τυπικῶς τὰ καθήκοντά του ἐκτελῶν ἀνώτατος ἄρχων εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποτρέπῃ τὰς πολιτικὰς ἀνωμαλίας. Τὰς ἀπέτρεψεν ἄρα γε ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας μετὰ τὸν πόλεμον ; Τὰς ἀπέτρεψεν ὁ βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας, τῆς Βουλγαρίας, ἡ ὁποία ἐγνώρισε μετὰ τὸν πόλεμον ἀνατροπὰς καὶ ἀνωμαλίας περισσοτέρας ἐκείνων, ἃς ἐγνωρίσαμεν ἡμεῖς ὑπὸ δημοκρατίαν ; Διὰ νὰ ἀποτρέψῃ ὁ βασιλεὺς ἀνωμαλίας, πρέπει—κατ' ὑπέρβασιν τῶν συνταγματικῶς ἢ κατὰ πολιτικὸν ἔθιμον τεθειμένων δικαιωμάτων του— νὰ ἀναμιχθῇ ὁ ἴδιος εἰς τὴν πολιτικήν. Τότε ὅμως, ζητῶν νὰ ἀποτρέψῃ ἀνωμαλίας, γίνεται ὁ ἴδιος πρόξενος μεγαλυτέρων ἀνωμαλιῶν. Διότι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ἂν ἀποτύχῃ ἡ προσπάθειά του, πρέπει νὰ πέσῃ καὶ αὐτός, προκαλουμένου τοιουτοτρόπως τεραστίου κλονισμοῦ. Ἀποφεύγων νὰ μνημονεύσω παραδείγματα εἰλημμένα ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἐπικαλοῦμαι τὸ παράδειγμα τοῦ τελευταίου Ἱσπανοῦ βασιλέως. "Αν πέσῃ ὁ Πρόεδρος Δημοκρατίας, ἡ ἀνωμαλία εἶνε ἐλαχίστη. Ἡ πτῶσις ἀντιθέτως βασιλέων ἔχει ἀντίκτυπον βαρύ.

—◘—

Συμπέρασμα : ἐὰν μὲν—ὑπὸ βασιλευομένην κοινοβουλευτικὴν δημοκρατίαν— τηρήσῃ ὁ βασιλεὺς στάσιν τυπικὴν καὶ παθητικήν, δὲν ἀποτρέπει καμμίαν ἀνωμαλίαν. Ἐὰν ἀντιθέτως, καθ' ὑπέρβασιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἐθίμου ἐνδεδειγμένης παθητικῆς στάσεώς του, ἀναμιχθῇ ἐνεργῶς εἰς τὴν ἀποτροπὴν ἀνωμαλίας τινος, δυνατὸν νὰ γίνῃ πρόξενος ἀκόμη μεγαλυτέρων ἀνωμαλιῶν. Ὁ διεκδικῶν τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸν θρόνον του τέως βασιλεὺς Γεώργιος, ἔχων ὑπ' ὄψιν του τὸ ἀνωτέρω λεχθέν, προετίμησε νὰ μὴ ἐπέμβῃ εἰς τὸ ἔγκλημα τοῦ 1922, ἂν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν εἰδικῶς αὐτὴν ἡ ἀνωμαλία, ἡ ὁποία θὰ προέκυπτεν ἐκ τῆς παραιτήσεώς του, θὰ ἦτο ἀσυγκρίτως μικροτέρα ἐκείνης, ἡ ὁποία προέκυψεν ἐκ τῆς σιωπῆς καὶ ἀνοχῆς του.

—◘—

Ἐπὶ τῇ βάσει τίνων λοιπὸν δεδομένων ἀναμένομεν, ὅτι ἡ ὕπαρξίς του θὰ ἀποτρέψῃ ἐνδεχομένας μελλοντικὰς ἀνωμαλίας ; "Οχι μόνον δὲν πρέπει νὰ ἀναμένωμεν τοιοῦτον τι, ἀλλὰ δὲν πρέπει κἂν νὰ τὸ ἐπιθυμῶμεν. Διότι, ἐξαιρέσει ἐλαχίστων σοβαρωτάτων περιπτώσεων —ὡς ἡ περίπτωσις τοῦ 1922— ἡ προσπάθεια τοῦ βασιλέως, ὅπως ἀποτρέψῃ ἀνωμαλίας, κινδυνεύει νὰ γίνῃ ἀφορμὴ μεγαλυτέρων περιπλοκῶν.

"Ηδη ἐρωτᾶται : ἐὰν ὑπὸ βασιλευομένην κοινοβουλευτικὴν δημοκρατίαν δὲν πρέπει νὰ ἀναμένῃ τις τὴν ἀποτροπὴν πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν, μήπως ἐννοοῦν οἱ ἐπικαλούμενοι τὸ ἐπιχείρημα τῆς ὑπὸ τὴν βασιλείαν ὁμαλότητος, ὅτι ὁ βασιλεὺς πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ ὡς πρόσωπον πεπροικισμένον ἐκ τοῦ συντάγματος (ἔστω καὶ ἐν μέρει) μὲ δικαιώματα μοναρχικά; Μήπως ἐννοοῦν (διότι αὐτὸ ἀπομένει νὰ ὑποθέσωμεν), ὅτι πρέπει νὰ μεταβληθῇ ἡ οὐσιαστικὴ τοῦ πολιτεύματος μας βάσις καὶ ὅτι μὲ τὴν μεταβολὴν αὐτὴν θὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς τὸν τόπον μας ἡ πολιτικὴ ὁμαλότης ; Μήπως θέλουν τὸν βασιλέα δικτάτορα ;

Δὲν θὰ συζητήσω ἐνταῦθα, ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ ὄχι ἀνάγκη νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ κοινοβουλευτικὴ ἢ καὶ γενικώτερον ἡ λαοκρατικὴ βάσις τοῦ πολιτεύματός μας. Ἡ συζήτησις αὐτὴ ἀνήκει εἰς ἄλλην στιγμήν. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα, εἶνε τοῦτο : καὶ ἂν ἀκόμη ὑποτεθῇ, ὅτι πρέπει κάποιος νὰ συγκεντρώσῃ ὡς ἄτομον ἰσχυρὰν εἰς χεῖρας του ἐξουσίαν, αὐτὸς ὁ «κάποιος» δὲν πρέπει ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ εἶνε βασιλεύς ! Διατί θὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν ἱκανότητα αὐτὴν εἰς ἕνα πρόσωπον τυχαῖον, τοῦ ὁποίου ἡ ὀντότης ὀφείλεται μόνον εἰς κληρονομικῶς μεταβιβασθέντας τίτλους ; Ἐὰν χρειαζώμεθα τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος θὰ συγκεντρώσῃ ἰσχυρὰν εἰς χεῖρας του ἐξουσίαν, πρέπει ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς νὰ ἐκπηδήσῃ ἀπὸ τοὺς κόλπους τοῦ Λαοῦ, νὰ μᾶς ἐπιβάλῃ ὡς ἐκ τῆς προσωπικῆς του ἀξίας σιωπὴν (τοιαύτη σιωπὴ δυνατὸν ὑφ' ὡρισμένας συνθήκας ν' ἀποβῇ καὶ δημιουργική), πρέπει μὲ ἄλλας λέξεις νὰ κατακτήσῃ τὰ δικαιώματά του καὶ ὄχι ἁπλῶς νὰ τὰ παραλάβῃ παθητικῶς. Τὸ τελευταῖον τοῦτο συνέβαινε βεβαίως πρὸ τοῦ 18ου αἰῶνος. Ὁ Λαὸς ὅμως τότε ἐπίστευεν ἀκόμη εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἁπλῆς παραλαβῆς καὶ ἡ πίστις αὐτὴ ἔδιδε καὶ εἰς μετρίας ἱκανότητος μονάρχας τὴν δύναμιν νὰ ἐκπληρώσουν κατὰ τρόπον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπιτυχῆ τὴν ἀποστολήν των. Σήμερον - μετὰ τὴν καθολικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν πεῖραν τῆς δημοκρατίας— δὲν ὑπάρχει πλέον, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ καὶ οὔτε πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡ πίστις αὐτή. "Ανευ αὐτῆς ὅμως ὄχι μόνον ὁ ἀνάξιος, ἀλλὰ καὶ ὁ μέτριος, κατ' ἀρχὴν μάλιστα καὶ ὁ ἱκανὸς βασιλεὺς πέπρωται, δικτατορικῶς κυβερνῶν, νὰ ἀποτύχῃ. Ὁ Λαὸς θέλει, διὰ νὰ ἀνεχθῇ τὸν δικτάτορα, νὰ τὸν ἴδῃ κατακτῶντα τὰ δικαιώματά του, νὰ τὸν ἴδῃ ἀγωνιζόμενον πρὶν ἢ τὰ κατακτήσῃ, νὰ τὸν βοηθήσῃ ὁ ἴδιος εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτόν, νὰ ἐκτιμήσῃ ἓν πρὸς ἓν τὰ βήματά του, βήματα, τὰ ὁποῖα, διὰ νὰ εἶνε ὁρατά, πρέπει νὰ ἔχουν γίνει καὶ νὰ ἀφήσουν ἴχνη ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ ἴδιος ὁ Λαὸς πορεύεται. Οἱ παλαιοὶ μῦθοι ἔσβυσαν διὰ παντός. Διὰ νὰ ἐκχωρήσῃ σήμερον ὁ Λαὸς εἰς ὡρισμένον ἄνθρωπον τὸ δικαιώματά του (προσωρινῶς μάλιστα μόνον, μὲ τὴν ἀπειλὴν δηλαδὴ τῆς ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀνακλήσεως), πρέπει νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ ὡς ἄτομον. Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ εἶνε ἀκριβῶς τὸ μέγα ἀπόκτημα τῆς νεωτάτης ἐποχῆς. Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς συγκροτεῖται καὶ γενικώτερον, θὰ συγκροτηθῇ δὲ πλήρως εἰς τὸ μέλλον ἡ νέα κοινωνικὴ ἱεραρχία. Ἐὰν δὲν τὴν βλέπωμεν ἀκόμη εἰς τὸν τόπον μας, αὐτὸ δὲν σημαίνει, ὅτι δὲν θὰ ἔλθῃ, οὔτε σημαίνει, ὅτι δικαιούμεθα, ἐπειδὴ ἀργεῖ νὰ ἐκδηλωθῇ, νὰ προκαλέσωμεν τὴν ἀναβίωσιν παλαιῶν καὶ ὑπερνικηθέντων μέτρων καὶ συμβόλων ἱεραρχίας. Καὶ ἐὰν ἀκόμη ἐπιχειρήσωμεν τὸ τελευταῖον τοῦτο— πολλοὶ δέ, οἱ ὁ γνότεροι ἀκριβῶς, ἀναμένουν ἀπὸ τὴν βασιλείαν τὴν ἄρσιν τῆς κοινωνικῆς ἀναρχίας)—τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε μηδέν ! Αἱ ἐποχαὶ μετεβλήθησαν ΚΑΙ ΜΕΤΕΒΛΗΘΗΣΑΝ ΚΑΛΩΣ. Ἡ ἱστορία δὲν διαπράττει σφάλματα. Οἱ ἄνθρωποι ἁπλῶς τὴν παρατηροῦν ἐσφαλμένως. Τὴν ἱεραρχίαν εἰς τὸν τόπον μας δὲν δύναται νὰ ἀνασυγκροτήσῃ ἡ βασιλεία, διότι ἁπλούστατα δὲν θέλει τοιοῦτον τι τὸ πνεῦμα τῆς ἱστορίας. Θὰ ἀγωνισθῶμεν καὶ θὰ ὑποφέρωμεν μέχρις ὅτου φθάσωμεν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς προσωπικῆς ἑκάστου συμβολῆς εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ὅλου, εἰς τὴν νέαν ἱεραρχίαν. Ἀντὶ νὰ ἀπογοητευώμεθα εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτόν, ἐπικαλούμενοι μοιρολατρικῶς τὴν βοήθειαν ἀρχῶν, ΑΙ ΟΠΟΙΑΙ ΑΠΕΘΑΝΟΝ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ, ὀρθότερον, γενναιότερον καὶ ἀνδρικώτερον εἶνε νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὸν ἀγῶνα, ἔστω καὶ ἂν κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν (ὁ καθένας ἄλλως τε σκέπτεται τὸ ἴδιο διὰ τὸν ἑαυτόν του) παραγκωνιζώμεθα καὶ «λασπωνώμεθα» ἀδίκως. Δὲν μᾶς σώζει ὁ βασιλεύς, οὔτε καὶ ἂν προσκολληθῶμεν εἰς τὸν στενώτερον περιβάλλον του. Εἰς μάτην θὰ ζητήσωμεν νὰ ἀνατανακλάσῃ καὶ ἐπάνω μας ἡ αἴγλη του. Πῶς νὰ ἀντανακλάσῃ αἴγλη ἀνύπαρκτος ; Ἡ ἐποχὴ τῶν «βασιληάδων» ἔλειψεν, ὅπως φωνάζει ὁ μεγαλύτερος λυρικὸς ποιητὴς τῆς ἐποχῆς μας, διὰ παντός ! "Ας παύσῃ λοιπὸν ὁ Λαός μας νὰ ἁπλώνῃ τὰ χέρια του εἰς τὸ κενόν. "Ας παύσῃ, διότι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ πέσῃ καὶ νὰ συντριβῇ !

ΠΑΝΑΓ. Κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΑΠΟΙΚΙΑΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΑΙ ΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΠΡΟ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΘΑ ΕΥΡΕΘΗ Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙ ΠΟΛΕΜΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΑ ΤΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΙΝΕ ΑΔΥΝΑΤΟΝ Ν' ΑΠΟΒΟΥΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ

ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΝΤΟΣ ΤΗΝ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΝ

Ἡ Ἰταλοαιθιοπικὴ διαφορὰ ὁδεύει πρὸς τὴν λύσιν, ἡ ὁποία θὰ ἀποφασισθῇ ἐν τῇ ἐγγυτέρᾳ μελλοντικῇ ἡμέρᾳ. Ὁ μὲν πολιτικὸς κόσμος τῆς Εὐρώπης ἀναμένει ἀδημονῶν τὴν ἔκβασιν τῆς διαφορᾶς ταύτης, ὁ δὲ πολιτικὸς κόσμος

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 15 Ἰουλίου 1935

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ :
Διεύθυνσις..... 26.315
Σύνταξις — Λογιστήριον 20.131
Γυπογραφεῖον..... 23.881

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ :
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ :
Ἐτησία Δρ. 380.—Ἐξάμην. 200
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ :
Ἐτησία Δολ. 12.—Ἐξαμηνος 6 ἢ τὸ ἰσότιμον εἰς ξένον νόμισμα

Πᾶν ἔμβασμα δέον νὰ ἀπευθύνεται προσωπικῶς πρὸς τὸν Διευθυντὴν
κ. Γ. Σ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΝ

Κατοικία ὑπευθύνου ἀρχισυντάκτου
ΔΗΜ. Γ. ΝΙΤΣΟΥ
Πάρνηθος 43

Διευθυντὴς Γυπογραφείου
ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Κατοικία : Ἁγίων Πάντων 135

ἀγκαβῆ, ἀπεσύρθησαν ἀπὸ τὸν ἵνακα τῶν ὑπὸ ἐκπλειστηριάσιν ντικειμένων. τὰ ἐνέχυρά των. καὶ οἱ δυστυχεῖς ἄνθρωποι κα-ώρθωσαν εὐκολώτατα νὰ τὰ ώσουν.

—⊞—

Ὁ πλειστηριασμὸς ἤρχισεν εἰς ὰς δέκα τὸ πρωΐ. Ἡ μεγάλη σά-α τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου, ὰς τὸν δεύτερον ὄροφον τῆς ρώην Τραπέζης τῆς Βιομηχα-ίας, εἶχε γεμίσει τὴν ὥραν αὐ-ὴν ἀπὸ κόσμον. Ἀκόμη ἐνωρί-ερα ἔσπευσαν τὰ μελῆ τῆς ἐπι-οπῆς καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ἐ-εχυροδανειστηρίου, ποὺ θὰ ἐνερ-ούσαν τὸν πλειστηριασμόν. Με-αξὺ τῶν τελευταίων αὐτῶν πρῶ-ος καὶ καλύτερος ὁ ἐκτιμητὴς οῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου. Περί-ροντις, ἀλλὰ καὶ ἔμφοβος, δί-ει εἰς τὸν κλητῆρα ἕνα-ἕνα τὰ ρὸς ἐκπλειστηριασιν ἀντικείμενα. ὁ φόβος του εἶνε ἀπολύτως δι-αιολογημένος. Διότι ὡς βάσι-βε-αίως τῆς λειτουργίας τοῦ Ἐνε-ρροδανειστηρίου ἔχει τεθῆ τὸ ὅ-ι θὰ ἀναλάβῃ νὰ ξεγλυτώσῃ ρὺς φτωχοὺς ἀπὸ τὰ νύχια τῶν ρκογλύφων. Πέραν τοῦ τόκου ῶν δανείων, τὰ ὁποῖα θὰ δώσῃ, ὲν ἔχει νὰ πάρῃ τίποτε ἄλλο ἀ-ὸ τοὺς δανειζομένους. Ἀλλὰ ὲν πρέπει καὶ νὰ ζημιωθῇ. Διὰ οῦτο, κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ ανονισμοῦ του, τὸ κάθε ἐκπλει-τηριαζόμενον ἀντικείμενον πρέ-ει νὰ συγκεντρώσῃ τὸ ποσὸν οῦ δανείου, ποὺ ἐχορηγήθη εἰς ὸν ἰδιοκτήτην—κατόπιν τῆς ἐκ-ιμήσεως τῆς ἀξίας του ἀπὸ τὸν κτιμητὴν—καθὼς καὶ τοὺς τό-ους. Ἐὰν δὲν κατορθωθῇ αὐτό, ὴν διαφορὰν μέχρι τοῦ ποσοῦ οῦ δανείου θὰ τὴν πληρώσῃ ὁ κτιμητής! «Ἂς εἶχε τὰ μάτια ου τέσσερα ὅταν ἔκαμε τὴν ἐκ-ίμησιν». Αὐτὴ ἡ σκέψις διέπει ὴν λειτουργίαν τοῦ Ἐνεχυροδα-ειστηρίου.

Ὁπωσδήποτε, ὁ φόβος τοῦ ἐκ-ιμητοῦ ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέ-ων ἐντελῶς ἀβάσιμος. Διότι ὅλα ὰ ἀντικείμενα, ποὺ ἐξεπλειστη-ιάσθησαν χθές, ὄχι μόνον συνε-έντρωσαν τὸ ποσὸν τοῦ δανείου, οὐ εἶχε δοθῆ δι' αὐτά, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐξεπέρασαν κατὰ πολύ. Ἕνα ολόϊ, αἰῶνης, τῆς τσέπης, διὰ τὸ ποῖον εἶχε δοθῆ δάνειον (μὲ τό-ον) 530 δραχμῶν, κατεκυρώθη ὶς τὸν τελευταῖον πλειοδότην ἀν-ὶ 1350 δραχμῶν! Ἕνα δακτυλί-ι μέτριο, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπίσης ἶχε δοθῆ δάνειον 150 δραχμῶν, φθασε τὶς 350.

Ἄφατος, φυσικά, ἡ χαρὰ τοῦ κτιμητοῦ. Ἀλλὰ ἀκόμη μεγαλυ-έρα, ἡ χαρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν κπλειστηριαζομένων ἀντικειμέ-ων, ποὺ προσῆλθον καὶ παρηκο-ούθησαν μὲ ἐνδιαφέρον τὸν πλει-τηριασμόν. Καὶ τοῦτο, διότι ἡ ἐ-ὶ πλέον τοῦ δανείου διαφορὰ εἶ-ε ὑπὲρ αὐτῶν. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ρολογίου λ. χ. ἐπῆρε μετὰ τὸ έλος τοῦ πλειστηριασμοῦ, 820 ραχμάς! Μὲ τὰς προϋποθέσεις ὐτάς, ἡ συγκίνησις, τὴν ὁποίαν νέμενε κανεὶς νὰ ἰδῇ ζωγραφι-μένην εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἰδιο-τητῶν τῶν ἐνεχύρων ἦτο... πολὺ εριωρισμένη. Φυσικώτατα, ἄλ-ως τε. Τί εἶδους συγκίνησιν νὰ οκιμάσῃ ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος κτὸς τοῦ δανείου, ποὺ εἶχε πά-ει πρὸ ἕξ, ἐννέα, ἢ δώδεκα μη-ῶν, ἐπῆρε χθές, δι' ἕνα ὄχι ἐ-αιρετικὸν ρολόϊ ἄλλες 820 δραχ-ές ;

Βέβαια, μέσα εἰς τὴν ἀπειρίαν ὐτῶν τῶν κοσμημάτων εὑρίσκον-ο καὶ μερικὰ — ἐλάχιστα πρά-ματι — κειμήλια. Καὶ οἱ ἰδιο-τῆται αὐτῶν, μὲ σφιγμένη καρ-ιὰ παρηκολούθησαν τὴν ἐκπλει-τηρίασίν των καὶ μὲ βλέμμα ζη-όφθονο, ποὺ ἔδειχνεν, ὅτι ἂν ποροῦσαν, εὐχαρίστως θά... ἔ-χιζαν στὰ δύο τοὺς «πλειοδό-ας», ποὺ τοὺς τὰ ἔπαιρναν καὶ ὰ ἀπεχωρίσθησαν. Βαρύθυμοι, πῆραν τὴν «ἐπὶ πλέον διαφορὰν» αὶ περισσότερον βαρύθυμοι ἐ-κατέλειψαν τὸ Ἐνεχυροδανει-τήριον. Ἕνα δακτυλιδάκι, ὄχι ξαιρετικὸ γιὰ τοὺς ἄλλους, ποὺ ὅλις πρὸ ὀλίγου «κατεκυρώθη» ὲ κάποιον, ποιὸς ξέρει, ἀλήθεια, ὲ τί χαρούμενες ἢ λυπηρὲς οἰ-ογενειακὲς ἱστορίες ἦταν συνδε-εμένο, πόσα καὶ πόσα περιστα-ικὰ νὰ ἐθύμιζε στὸν ἰδιοκτήτη ου, ποὺ ἔπαυε πιὰ νὰ εἶνε τέ-οιος; Συγκινητικὲς, λυπηρὲς ἢ εριπτώσεις αὐτὲς, ἀλλά, ὅπως ἴπαμε, εὐτυχῶς λίγες. Τόσο τὸ αλύτερο... Καὶ ἐπὶ πλέον, εἰς τὸ έλος, περιωρίσθησαν ἀκόμη πε-ισσότερο. Διότι ἕνας - δύο ἀπὸ ους ἰδιοκτήτας τέτοιων κειμηλί-ων, ἐπρόφθασαν καὶ τὰ ἔσωσαν. Ἦταν ἡ ἀποκορύφωσις τῆς συ-γκινήσεως! Ἄγνωστον πῶς, κα-ώρθωσαν νὰ βροῦν τὸ ποσὸν, τοῦ ἐδανείσθησαν καὶ ἔσπευσαν, ρέχοντας, νὰ προλάβουν. Καὶ ἐ-τρόλαβαν πράγματι. Μὲ βαρειὰ ὴν ἀνάσα τους καὶ τὰ βήματά ους πιὸ βαρειά, κατώρθωσαν νὰ ὰ περισώσουν! Ἐμοιαζε πολὺ ἡ τροπάθειά τους αὐτὴ — τηρου-ένων τῶν ἀναλογιῶν πάντα — μὲ ὴν διάσωσι προσφιλοῦς προσώ-του, καταδικασμένου σὲ θάνατον καὶ εὑρισκομένου πρὸ τοῦ ἐκτε-λεστικοῦ ἀποσπάσματος, εἰς τὸ ὁποῖον τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐ-δόθη χάρις...

Γιὰ ὅσους παρηκολούθησαν, ὡς θεαταί, τὸν χθεσινὸν πρῶτον πλει-στηριασμόν — ὁ ὁποῖος θὰ ἐπα-ναλαμβάνεται εἰς τὸ ἑξῆς κάθε Κυριακὴν — δὲν παρουσίασαν λι-ώτερο ἐνδιαφέρον οἱ ἀγορασταί. Πρῶτος καὶ καλύτερος ὁ τύπος

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΜΙΚΡΟΥΛΑΣ

Περιπετειώδες αἰσθηματικὸν μυθιστόρημα ὑπὸ ΜΙΣΕΛ ΜΟΡΦΥ

47ον

Ἡ Ἰένα εἶχε προχωρήσει ἀρκετὸν δρόμον, μὲ τὸ μουλάρι, ποὺ ἔκλεψαν ἀπὸ τὸν ξενοδόχον, ὅταν ἔξαφνα ἤκουσε μίαν περίεργη καὶ παρατεταμένη κραυγὴ μέσα στὸ δάσος.

Παρ' ὅλην τὴν ψυχραιμίαν της ἡ τσιγγάνα ἐσταμάτησε τὸ μουλάρι. Ἡ περίεργη φωνὴ ἐπανελήφθη.

— Ἡ φωνὴ εἶνε γυναικεία, ἐσκέφθη ἡ τσιγγάνα.

Μιὰ ζαφνικὴ σκέψι ἐπέρασεν ἀπὸ τὸν νοῦ της.

— Μήπως εἶνε ἡ Μιρέϊγ, ἐψιθύρισε. Δὲν πιστεύω ὅμως, γιατὶ τὴν ἀφήσαμε στὸ κρεββάτι της μισοπεθαμένην.

Καὶ βεβαίως πλέον, ὅτι οἱ φόβοι της ἦσαν κωμικοί, ἐξηκολούθησε τὸν δρόμο της. Δὲν εἶχε προχωρήσει πολὺ ὅμως, ὅταν μιὰ λευκὴ σιλουέττα ἐφάνη ἀνάμεσα στὰ δένδρα. Ἡ Ἰένα διέκρινε μὲ τρόμον μίαν νεαρὰν γυναῖκα, ἡ ὁποία περιεφέρετο μὲ τὰ νυκτικά της, σὰν τρελλή. Τὰ μαλλιά της ἦταν λυτὰ στοὺς ὤμους της.

— Αὐτὴ εἶνε! ἐψιθύρισεν ἡ Ἰένα. Ἡ Μιρέϊγ, ἡ γυναίκα τοῦ Φορτουνᾶτο καὶ μητέρα τοῦ παιδιοῦ, ποὺ κρατῶ στὴν ἀγκαλιά μου. Ἀλλοίμονον σ' αὐτὴν, ἂν τυχὸν μὲ ἀναγνωρίσῃ.

Καὶ μὲ μίαν ταχεῖαν κίνησιν ἐκατέβασε τὴν κουκούλαν τοῦ ἐπανωφορίου, ποὺ εἶχε κλέψει, στὰ μάτια της.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Μιρέϊγ, ἡ ὁποία εἶχεν ἀκούσει τὸ ποδοβολητὸ τοῦ μουλαριοῦ μέσα στὸ δάσος, ἐπροχώρει πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἰένας. Ἡ Ἰένα συνέχισε ἀτάραχη τὸν δρόμο της. Ἔξαφνα ἡ Μιρέϊγ ἔκαμεν ἕνα πήδημα καὶ ἐστάθηκεν ἐμπρὸς στὴν Ἰένα, ἡ ὁποία εἶχε σταματήσει ἐν τῷ μεταξὺ τὸ μουλάρι καὶ ἐπερίμενε τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων, ἕτοιμη νὰ ἀμυνθῇ μὲ τὸν τρόπον ποὺ ἤξευρε.

— Ὅποια κι' ἂν εἶσθε, τὴν παρεκάλεσεν ἡ Μιρέϊγ, ἀπαντῆστε μου, σᾶς ἐξορκίζω. Μήπως εἴδατε τὸ μικρό μου, τὸ ἀγγελουδάκι μου, τὸ πολυαγαπημένο, μήπως τὸ εἴδατε; Ἐκοιμόταν στὴν κουνίστα του, κοντὰ στὸ κρεββάτι μου... Εἶχε βάλει τὸ ροδαλὸ χεράκι του στὸ κρεββάτι μου... Μὰ οἱ δαίμονες ἤλθαν καὶ μοῦ τὸ πῆραν... Τὸ ζητάω παντοῦ, παντοῦ... μὰ δὲν τὸ βρίσκω. Μήπως τὸ εἴδατε τὸ ἀγγελουδάκι μου ;

Καὶ τὰ χέρια τῆς δυστυχισμένης γυναίκας ἁπλώθηκαν ἱκετευτικὰ πρὸς τὴν τσιγγάνα, ἡ ὁποία εἶχε μείνει βουβὴ, μπροστὰ στὸ ξέσπασμα τοῦ μητρικοῦ πόνου.

— Νά, μοῦ τὸ πῆραν οἱ δαίμονες, ἐπανέλαβεν ἡ Μιρέϊγ, ἔχοντας πάντα ἀνοιχτὰ τὰ χέρια... Σταθῆτε νὰ θυμηθῶ τὴν τρομακτικὴ αὐτὴ σκηνή... Ὦ, ὄχι, ὄχι, δὲν μπορῶ... δὲν μπορῶ...

Ἡ Ἰένα ἀνατρίχιασε. Ἀσυναισθήτως τὸ χέρι της ἔσφιξε τὸ μαχαίρι, ποὺ εἶχε στὸ στῆθος της.

— Ἦταν ἕνας παπᾶς, ναί, θυμᾶμαι πολὺ καλά, ἕνας καλόγερος, νομίζω, ἕνας ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἐκύτταζε τὸ μικρό μου νὰ κοιμᾶται.. Ὦ.. φρίκη.. φρίκη!

Καὶ ἡ δυστυχισμένη μητέρα ἄφησε μιὰ στριγγλιάρικη κραυγὴ, ποὺ ἔσχισε τὴν ἡσυχία τοῦ ἐρημικοῦ δάσους.

—⊞—

— Εἶνε τρελλή! συλλογίσθηκεν ἡ Ἰένα, ἀφήνοντας τὸ στιλέτο της. Δὲν ἔχω τίποτα νὰ φοβηθῶ ἀπ' αὐτήν. Μὰ αὐτὸ ποὺ βλέπω εἶνε φοβερό.

— Ὅποια κι' ἂν εἶσθε, ἐπανέλαβεν ἡ Μιρέϊγ, σὲ παρακλητικὸ ἤρεμο τόνο, ὅποια καὶ ἂν εἶσθε σᾶς ἱκετεύω νὰ μοῦ πῆτε, μήπως εἴδατε τὸ μικρό μου, τὸ πολυαγαπημένο μου παιδάκι...

(Αὔριον ἡ συνέχεια)

τοῦ ἐξ ἐπαγγέλματος χρυσοχόου. Μὲ τὴν... σφύζουσαν ἀπὸ ζωὴν πορτοφόλα του, ἀποφασισμένος νὰ πλουτίσῃ τὸ κατάστημά του, ἔσπευσε νὰ ἀγοράσῃ ἐνέχυρα. Φρικτὴ... ἀπογοήτευσις! Ἤλπιζε πώς θὰ τὰ βρῇ σὲ τιμὴ εὐκαιρίας, ἀλλ' οἱ ἄλλοι, οἱ... ἀδαεῖς, τοῦ χαλοῦσαν κάθε τόσο τὸ σχέδιο! Ἔπρεπε νὰ τὸν βλέπατε τὸν τύπο μας! Μὲ μάτι γουρλωμένο, ἀτενίζει τὸ ἀντικείμενο, ποὺ βγαίνει κάθε τόσο σὲ πλειοδοσία. Ἀκούει μὲ συγκίνησι τὴν πρώτη προσφορά.

— Πεντακόσιες τριάντα! ἀναγγέλλει γιὰ τὸ ρολόϊ τῶν 1350 ὁ κλητήρ. (Ἡ πρώτη προσφορὰ καθωρισμένη ἀπὸ τὸ Ἐνεχυροδανειστήριο, ἀντιπροσωπεύει παντα τὸ δάνειον, ποὺ ἐδόθη καὶ τοὺς τόκους. Ἐπ' αὐτῆς δὲ θὰ γίνῃ ἡ πλειοδοσία).

— Ἑξακόσιες! φωνάζει ἕνας ἰδιώτης.

— Ἑξακόσιες πενῆντα, ἄλλος.

Κάποτε δίδει καὶ ὁ χρυσοχόος τὴν προσφορά του. Ἀλλὰ ὅταν ἀκούει νὰ τὸν κτυποῦν ἄλλοι καὶ νὰ τὸ ἀνεβάζουν στὸ τέλος στὶς 1350, τοὺς ἀγριοκυττάζει καὶ στριφογυρίζει στὸ κάθισμά του, καταστενοχωρημένος. Δὲν τὸν χωρεῖ ὁ τόπος!

Μὲ τέτοιου εἴδους ἐλπίδας ἔχουν προστρέξει καὶ ἄλλοι παρόμοιοι ἀγορασταί. Ἕνας, ποὺ καιρὸ τώρα θέλει νὰ πάρῃ ρολόϊ, ἀλλὰ δὲν βρίσκει φτηνὲς τιμές, ἔχει ἔλθει στὸ Ἐνεχυροδανειστήριο κυνηγώντας τὴν «εὐκαιρία». Ἀπογοήτευσις ὅμως καὶ γι' αὐτόν! Διότι ὅλα κατακυρώνονται ἀκριβά. Μία κυρία ἐξετάζει μερικὰ ὡραῖα δακτυλίδια. Σκέπτεται προφανῶς: «Πόσο ὡραία θὰ τῆς πήγαινε καὶ τί σουξὲ θὰ εἶχε αὔριο σὲ κάποια συγκέντρωσι ἐπιδεικνύοντάς το ὡς ἀγορασθὲν ἀντὶ μερικῶν χιλιάδων». Μιὰ καλομπασμένη γρηὰ ἐξετάζει ἕνα ἐκτεθειμένο σερβίτσιο! «Εὐκαιρία» σκέπτεται, ἴσως κι' αὐτή!

Ἀλλά, ὅπως εἴπαμε, ἡ ἀγορὰ ἦταν τόσο ἱκανοποιητικὴ καὶ ἠγοράσθησαν σὲ τόσο καλὲς τιμὲς ἀπὸ ἄλλους πλειοδότας τὰ ἀντικείμενα, ὥστε ἡ «εὐκαιρία» δὲν παρουσιάσθη. Γι' αὐτό, ὅλοι ὅσοι τὴν ἐπεδίωξαν, ἔφυγαν στενοχωρημένοι. Καλύτερα !

Σ. ΓΕΡΑΝΗΣ

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΕΞΟΡΜΗΣΙΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

Εἰς τὸ ζενίθ της καὶ ἡ χθεσινὴ Κυριακάτικη κίνησις εἰς τὰς ἀκτάς μας, ποὺ κατεκλύσθησαν ἀπὸ πλήθη κόσμου, ἀναζητοῦντα ὀλίγη δροσιὰ στὴ θάλασσα. Ἀνωτέρω ἕνα στιγμιότυπον ληφθὲν χθὲς εἰς τὴν Γλυφάδα.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

1η Κικὴ (Παπαδόπουλος) 12—12, Καριόκα 16, διεγρ. Κροῖσος.
2α Κισμὲτ (Παπαδόπουλος) 16—11, Ζαχραουὰν 12, διεγράφησαν : Γκὶ Σαλάμ, Ἐλ Γάρμπ.
3η Χέρεγκ (Σοκολάϊ) 17—13, Τσιλαγκὸμ 24, διεγράφη: Βαντβιράγκ.
4η Ἀλ Χάσνα (Σουρλᾶς) 43—19, Ντουχὰμ 32, Ἄμπου Ντιαλὰλ 35.
5η ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΝΤΕΡΜΠΥ. Ἰωνὶς τοῦ κ. Μ. Νομικοῦ ἀναβάτης Ἰωάν. Μπαλωμένος 10—10, Δορκὰς 12.
6η Φαντὰχ (Μπατῆς) 342—13, Κάρυ Ὄν 11, Ροζὰν 11.
7η Ἔδισον (Σάμερελ) 77—15, Τσάϊλντ ὀφ Τσάρμ 12, Ταϋγέτι 11, διεγράφη: Κάπελας.
1ον σύνθετον 6Χ1 120—68. Νέον 1Χ3 420—270. 2ον 6Χ6 4992—1658.

Τὰ θεάματα σήμερον

ΑΛΙΚΗΣ (Πατησίων—Ἰουλιανοῦ) «Ὁ γαμπρός μου ὁ Ἐξοχώτατος»
ΜΑΡΙΚΑΣ (θίασος Μ. Κοτοπούλη) Ἡ «Λοὺ κάνει ἀταξίες»
ΑΘΗΝΑΙΟΝ (Μπροντουαὶη) Ἐπιχ. Α. Μασκέδου. «Οἱ Πειραταὶ» ὑπερέττα
ΑΚΡΟΠΟΛ. Ἀργεῖ.
ΚΑΖΙΝΟ (πλατεῖα Κάνιγγος) Ἡ «Νυχτερίδα» ἐπιθεώρησις
ΛΑΟΥ. «Ἄνω Κάτω»
ΛΑΪΚΟ (Παγκρατίου) «Ὁ Ἔρως δὲν εἶνε πιὰ τῆς μόδας»
ΠΕΡΟΚΕ (Μ. Νεζερ—Αὐλωνίτης—Φιλοσόφου) «Ἡ Καζούρα» Νέαι σκηναὶ
ΣΑΜΑΡΤΖΗ (θίασος Μηλιάδη) «Ἡ Ξεμυαλίστρα» ἐπιθεώρησις
ΔΕΛΦΟΙ (Ἡ Μάντρα τοῦ Ἀττικ) Ἀργεῖ
ΘΕΑΤΡΟΝ Ν. ΦΑΛΗΡΟΥ. (Βιεννέζικη ὀπερέττα) «Βιεννέζικο αἷμα» Αὔριον «Τὸ σπίτι τῶν τριῶν κοριτσιῶν» πρώτη
ΟΑΣΙΣ. Βαριετέ.
ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΑ (Κηφισιᾶς) Μάντρα Ἀττὶκ
ΟΛΥΜΠΙΑ (Κηφισιᾶς) (θίασος Πρινέα) «Πᾶμε στὸ Ταμ—Τοὺμ»

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑ. «Ὅταν ἤμουν κατάσκοπος»
ΑΙΓΛΗ. «Ὅταν ἡ γυναίκα ἀγαπᾷ»
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Χρυσῆ πεταλούδα»
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Μιὰ ἐπίσκεψις ἕνα βράδυ»
ΑΤΤΙΚΟΝ (Κυψέλης) «Σκάνδαλον»
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Λαστιχένιος ἄνθρωπος»
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ἡ κυρία τοῦ Ντάνσιγκ»
ΒΙΚΤΩΡΙΑ. «Κλέφτες»
ΓΚΛΟΡΙΑ. «Πολισινὲλ»
ΓΚΡΕΚΑ (Ν. Φάληρον) «Μεγάλος διάβολος σὲ μικρὸ παπούτσι»
ΕΚΘΕΣΙΣ (Ζαππείου) «Λιλιόμ»
ΕΝΤΕΝ. «Δὶς κυρία»
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Βιεννέζικα παραμύθια»
ΕΛΛΑΣ, «Ὁ ἄνθρωπος τοῦ μεσονυκτίου»
ΕΤΟΥΑΛ (Καλλιθέας) «Γιὰ λίγη ἀγάπη»
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Μουλὲν Ροὺζ»
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Ὁ θεῖος μου ὁ Ἀρχιστράτηγος»
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Λὰκ—ω—ντὰμ»
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Τρία ραντεβοῦ τὰ μεσάνυκτα»
ΚΥΨΕΛΗ (Στάσις Ζακύνθου) Ὁ κ. Ἀλμπὲρ»
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Τὰ ἀπρόοπτα τοῦ Βαγκὸν—Λί»
ΛΙΝΤΟ. «Πῶς ἔσβυσε μιὰ ἀγάπη»
ΛΟΥΞ. «Ξανθὴ Κατερινούλα»
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Ὁ ἐπαναστάτης»
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Τὸ ξανθὸ ποντικάκι»
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Κόκκινος Σουλτάνος»
ΝΙΝΟΝ. «Ὁ πύργος τοῦ μυστηρίου»
ΠΑΛΛΑΣ. «Τρελλὴ ζωή»
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Κορίτσια Βιέννης»
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Ἀπόψε θ' ἄρθω κοντά σου»
ΠΕΥΚΑ. «Στὴ χώρα τῶν ὀνείρων»
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Κόλπο στὸ κόλπο»
ΡΙΑΛΤΟ. «Κατάσκοπος 33»
ΣΑΒΟΪΑ. «Ὁ βασιλεὺς τῶν Νέγρων»
ΣΟΝΙΑ. «Ὁ Σωσίας»
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Παραστράτημα»

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1345 μ. 223 κ.χ.)—7.45 Πολωνικὴ μουσική. 9.45 Εἰδήσεις 10 Κοντσέρτο πιάνου μετ' ὀρχήστρας. 11.10 Μουσικὴ τοῦ Λέχαρ.
ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (437.3 μ. 686 κ. χ.)— 10 Δίσκοι. 11 Δίσκοι. 11.30 Ἐκλεκτὰ τεμάχια ἀπὸ τὸν Χάϋδν, τὸν Μπράμς, τὸν Μόζαρτ, τὸν Ρίχ, Στράους, τὸν Τσαϊκόφσκυ.
ΒΙΕΝΝΗ (506.8 μ. 592 κ.χ.)—9 Μετάδοσις ὑπὸ τῆς Βουδαπέστης. 11.20 Ἐκλεκτὰ μουσικὰ τεμάχια. 12.50 Κοντσέρτο (δίσκοι).
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ. 545 κ.χ.) —7.40 Τσιγγάνικη μουσική. 9 Ἀπὸ τὰς νέας Οὐγγρικὰς ὀπερέττας. 11 Εἰδήσεις. 11.20 Τζάζ.
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (364.5 μ. 823 κ. χ.)— 7.15 Κοντσέρτο. 8.20 Λεττονικὴ μουσική (δίσκοι). 9.15 Ντεμπουσσύ: κουαρτέττο. 9.45 Ἄριες ἀπὸ μελοδράματα τοῦ Μασκάνι, τοῦ Βέρντι, τοῦ Πουτσίνι, τοῦ Τζιορντάνο, 10.05 Κοντσέρτο. 10. 30 Εἰδήσεις.
ΒΟΡ. ΙΤΑΛ. ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ.—7.45 Εἰδήσεις. 9.40 Συμφωνικὴ συναυλία.
ΡΩΜΗ—ΝΕΑΠΟΛΙΣ. 7.35 Εἰδήσεις εἰς γλῶσσαν Ἐσπεράντο. 9.40 «Ἡ δούκισσα τοῦ Χόλλυγουντ», ὀπερέττα τοῦ Ραντσάτο.
ΜΠΑΡΙ. 9.40. Πρόγραμμα διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ αὐριανὴ πρώτη τοῦ θερινοῦ Ἀλίκης

Αὔριον βράδυ στὸ θερινὸν θέατρον «Ἀλίκης (Πατησίων Ἰουλιανοῦ τηλε. 29252) τὸ τρίο Ἀλίκη—Λογοθετίδης—Μουσούρης δίδει τὴν «πρώτην» τῆς νέας κωμῳδίας τοῦ ἀκαθημαίκοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου «Ἔτσι εἶνε ὁ κόσμος». Εἰς τὴν νέαν αὐτὴν κωμῳδίαν τοῦ κ. Ξενοπούλου πρωταγωνιστεῖ τὸ συνεργαζόμενον τρίο, συμμετέχει δὲ ὁ λοιπὸς θίασος εἰς πολὺ διασκεδαστικούς χαρακτηριστικοὺς Ἀθηναϊκοὺς τύπους. Σήμερον ἡ τελευταία παράστασις τῆς ὡραίας κωμῳδίας τοῦ κ. Μπόγρη «Ὁ γαμπρός μου ὁ Ἐξοχώτατος». Εἰσιτήρια καὶ διὰ τὴν πρώτην εἰς τὰ δύο θέατρα Ἀλίκης (τηλ. 27248 καὶ 29252).

Οἱ Πειραταὶ

Εἶνε τὸ ἔργον τῆς ἐποχῆς τὸ ὁποῖον γοητεύει κυριολεκτικῶς τὸ θεατρόφιλον κοινὸν μὲ τὴν ἔξυπνη πλοκή, τὴν κομψὴ μουσικήν του, τὰ πλούσια σκηνικὰ καὶ τὴν ὡραίαν ἐκτέλεσιν ἀπὸ τὸ ἄρτιον συγκρότημα τοῦ «Ἀθηναίου».

Συναυλία Παλαίστη

Ἀπόψε ἐμφανίζεται εἰς τὸ θερινὸν θέατρο «Δελφοί» τοῦ κ. Ἀττὶκ ἡ διεθνοῦς φήμης καλλιτέχνις κ. Μ. Παλαίστη μὲ μίαν πρωτότυπον συναυλίαν κατόπιν πολυμήνου θριαμβευτικῆς περιοδείας ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν, Αἴγυπτον καὶ Κύπρον. Εἰς τὸ πιάνο ὁ κ. Κουντούρης.

Ροζίτα Μπάριος

Τὰ ἀργεντίνικα ταγκό, ποὺ ἐτραγούδησε χθὲς εἰς τὴν «Ὄασιν» ἡ διάσημη νοτιοαμερικανὶς βεντέττα Ροζίτα Μπάριος ἐνεθουσίασαν τὰ χιλιάδας τῶν θεατῶν ποὺ κατεχειροκρότησαν τὴν ἀγαπημένη εἰς τοὺς Ἀθηναίους βεντέττα καὶ τοὺς παρτεναίρ της. Ἡ Ροζίτα ἐμφανίζεται ἀπόψε καὶ εἰς τὴν «Γκλόρια».

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρεμιέρα πεπειραμένη εἰς τὸ ἀτελιὲ φορεμάτων Νομίδη, Νίκης 9.

ΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ

ΜΗ ΜΠΑΙΝΕΤΕ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΦΑΓΩΜΕΝΟΙ!

Ἡ μεγάλες κατακτήσεις θέλουν θυσίες καὶ θυσίες αἵματος ἀκόμη ! Ἔτσι καὶ ἡ κατάκτησις τῶν ἀκτῶν τοῦ Σαρωνικοῦ ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους καὶ Πειραιεῖς συνοδεύονται μὲ τέτοιες θυσίες αἵματος, ὥστε νὰ διοργανωθῇ ὁλόκληρος εἰδικὴ ὑπηρεσία, ἀπὸ τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν, παροχῆς βοηθειῶν εἰς τραυματιζομένους εἰς τὰς ἀκτὰς καὶ νὰ ἐκδίδεται κάθε Κυριακὴ ἓν εἶδει πολεμικοῦ δελτίου, ἕνα δελτίον τραυματιῶν τῆς ἡμέρας. Χιλιάδες, δεκάδες χιλιάδες στομάχι. Ἀφοῦ ὅλοι διαρκῶς τὸ φωνάζουν. Μὴ μπαίνετε στὴ θάλασσα φαγωμένοι ! Νὰ ἦταν ὅμως ὁ πρῶτος κι' ὁ τελευταῖος αὐτὸς τῆς χθεσινῆς ἡμέρας καὶ κάθε Κυριακῆς. Χθὲς ἐπὶ παραδείγματι, ὠδηγήθησαν στοὺς σταθμοὺς πρώτων βοηθειῶν ἐπάνω ἀπὸ δέκα ὁμοιοπαθεῖς μὲ τὸν ἀνωτέρω ἀναφερόμενον. Οἱ πιὸ πολλοὶ σὲ ἀκτὲς κοντὰ σὲ τόπους ἐκβρομῶν, ὅπου μετὰ τὸ φαγοπότι ρίχνονται στὴ θάλασσα.

Ἡ παροχὴ πρώτων βοηθειῶν εὐτυχῶς

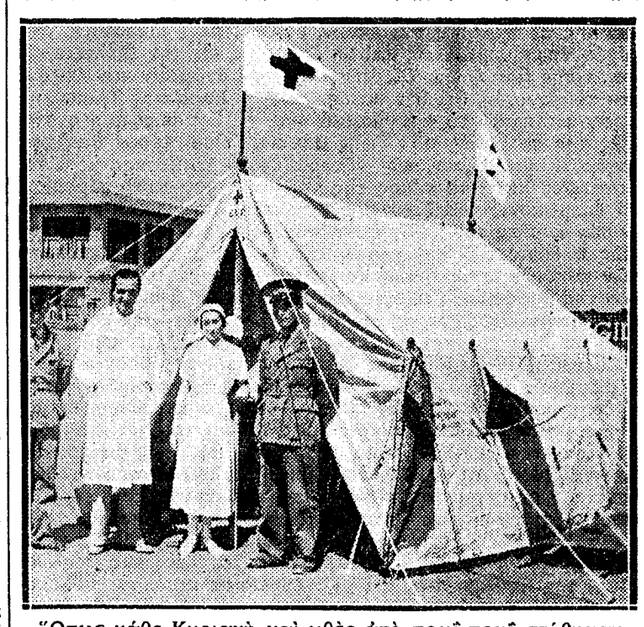

"Οπως κάθε Κυριακὴ καὶ χθὲς ἀπὸ πρωΐ-πρωΐ στήθηκαν σὲ διάφορα σημεῖα τῶν ἀκτῶν τοῦ Σαρωνικοῦ σταθμοὶ Α΄ Βοηθειῶν. Ἀνωτέρω ὁ Σταθμὸς κοντὰ στὰ Λουτρὰ τῆς Γλυφάδας, εἰς τὸν ὁποῖον παρεσχέθησαν πρῶται βοήθειαι εἰς δεκάδας μικροτραυματιῶν

Ἀθηναίων καὶ Πειραιωτῶν, πάσης ἡλικίας καὶ πάσης τάξεως, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἀπὸ τὸ ἡλ